

21.srpna 1988. Tak jako v Praze došlo k mohutné protestní demonstraci proti sovětské okupaci Československa, tak byly demonstrace v mnoha zemích po celém světě. Na snímku nahoře je historický záběr z demonstrace v New South Wales v Austrálii. Protest byl organizován proti trvání sovětské okupace ČSR Nezávislým sdružením bývalých československých vojáků v Austrálii. Na fotografii mluví do mikrofonu pan Ing.Hynek T r h l í k, předseda Nezávislého sdružení čs.vojáků, v hlavní řeči poukázal na ilegalitu okupace a právní požadavek československých vojáků - požadovat evakuaci celé Rudé armády z naší vlasti od Aše až po Jasinu. Smutné bylo, že všechny čs. exilové organizace v Sydney ignorovaly jejich protest!

Opět se zde projevila česká povaha z té horší stránky, která nedovolila sjednotit občany různých politických názorů ani k tak důležitému cíli jako bylo shromáždění s požadavkem za odchod sovětských vojsk. V.H.

u v n ě t ě ř ě í s l o :

1. Prof.Josef S.Matějka: Hnutí za záchranu humanity.
2. Josef Volařík: C ě d u b o v o u r a k e v.
3. Milen Novák: Zakarpatská Ukrajina a ČSFR.
4. Václav J. Vostřez: Zprávy z Cyrilometodějské ligy v Kanadě.
5. Všechno jednou začíná, píseň Františka Proška a Drehoše Čadka

Předpokl.cena: 1,- Kčs MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 7 ě í

Vydává: Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Red. Josef Volařík
rada: Marta Zemanová

50

Naše periodika si potrpí na otiskování vtipů, především však z období totality, protože nebezpečí již minulo. Mladá fronta zvaná Dnes dokonce opsala i název soutěže - O zlatou mříž. Nový Dikobraz zase Fór'90 apod. Kdyby to už bylo o mříž železnou, pak by byla soutěž aktuálnější.

ResPUBLICA zavádí soutěž pod názvem O dubcovou rakev, což adekvátněji odpovídá vtipům aktuálním a jdoucím poněkud hlouběji, než aby klouzaly po povrchu kůže.

Poslední zvonění

Prezident Bush daroval našemu lidu zvonec, na který čtyřikrát zacinkal.

První zvonění - za vaši odvahu;

druhé - za vaši svobodu;

třetí - za vaše děti.

"Ale on přece zacinkal čtyřikrát! Za koho bylo to poslední zvonění?"

"To by umíráček...za sametovou revoluci.!"

Vzpouza na Hradě

Prezident Bush byl spěšně požádán o vyslání nejspeciálnějšího pluku rychlého nasazení, jelikož hradí stráž není s to potlačit vzpouzu mnoha set poradců.

- Oni se vzbouřili? A prosím tě proč?

- Že je Bush přehlédl a také je neobdařil zvonečkem.

Quasimodo

Chrám sv. Víta prý bude přejmenován na chrám Matky Boží. Zvonec z Ameriky už tu je, takže nic tomu nebrání.

- Ale kde sehnat zvoníka á la Quasimodo?

- Ten už na Hradě je, mluví obstojně česky a dokonce má šlechtický rodokmen.

H o v o r y H

- Poslyš, jaký je rozdíl mezi Horníčkem a Havlem? Obs přece začínají velkým H.

- Je a diametrální. Horníček své hovory H jen mluví, kdežto Havel své horrrory H také plní.

Andělé nad Prahou

Nad městem se vznášejí tři andělé, ale místo bělostných hávů mají na sobě uniformy Armády spásy. Pán Bůh je z toho celý nesvůj a žádá primátora o vysvětlení.

"To víte, Pane Bože, Armádě spásy teď nějak narostla křídla."

"Ale jsou jen tři, tak jakápak armáda," namítá Pán Bůh.

"A kde máme maverbovat tolik chlapů, když k policii nikdo nechce."

"Pro vás, pane primátora, to bude hračka prekabátit třeba sto tisíc členů Lidových milicí. Vždyť jsou to hotoví andělé."

Hnutí za záchranu humanity

Toto Hnutí není žádnou ze stovky nových organizací a spolků, které vznikly po listopadové studentské revoluci v minulém roce. Začátek této organizace spadá do dnů po tragickém komunistickém uchvácení moci v únoru 1948. Nikdy se nenazývali její členové disidenty a nikdy členové Hnutí nedostávali žádnou finanční pomoc ze Západu. Demokracie a humanita byla pro ně krédem! Všichni, mimo několika, kteří museli uprchnout na Západ, prošli komunistickými koncentráky a mnozí byli popraveni či zemřeli krátce po propuštění z vězení, nebo si odnesli doživotní invaliditu. Je nutno objektivně si uvědomit, že tresty, vynesené za hlásání humanity a masarykovské demokracie, se v padesátých letech pohybovaly většinou od deseti let nahoru.

Z osobností tohoto Hnutí je nutno uvést alespoň dvě: doc. ing. Huberta Pelikána, který byl odsouzen k trestu smrti a na nátlak ze Západu mu byl trest postupně snižován. Po propuštění byl fyzicky zničen a zemřel v roce 1967. Druhou osobností, na kterou s úctou vzpomínáme, byl František Kukla, sportovní zjev, který po propuštění z kriminálu se vrátil s těžkou invaliditou, na kterou zemřel. Daly by se uvést ještě jiné organizace z padesátých let, které vydávaly manifesty, jako Manifest spisovatelů, který RP v r. 1952 označilo za „nestoudný dokument“. K jeho autorům patřili: Václav Renč, Zd. Kalista, Josef Kostohryz, Jan Zahradníček a další. Lidé, kteří mluví jen o posledních dvaceti letech komunismu, jsou politických vězňům podezřelí — komunismus trval v Československu 40 a ne 20 let!!

Vrátme se však k Hnutí za záchranu

humanity, jeho autoři mluví někdy i o záchraně světa. V červnu přinesly o počátcích tohoto hnutí články Moravské noviny. Jeden z předních teoretiků hnutí prof. Josef S. Matějka po letech věznění žije v Brně a je stále duševně svěží, i když nemá již daleko do sedmdesátky. Požádali jsme ho o krátké formulování hlavních myšlenek Hnutí:

„V Československu, které leží ve středu Evropy a je proslulé svými jedinečnými dějinami a obrovskou kulturní tradicí, vzniklo již v r. 1948 antikomunisticky orientované, ilegální „Obrozovací hnutí“ s rozsáhlým programem, který však sledoval nejen cíle národní, ale i cíle všelidské. Postupně se tato první nezávislá čs. iniciativa ve spojení s legálními, i když režimem nechtěně tolerovanými mravními, sociálními a kulturními akcemi, rozrostla jako „Hnutí za záchranu světa,“ zpočátku činná zčásti ve spolupráci se zahraničím ilegálně, nyní však už legálně.

Snaží se integrovat a místy doplnit vlastními podněty vše, co se v Evropě podniká k záchraně života, všech kulturních hodnot a k vytvoření nové kulturní epochy, humaně a duchovně zaměřené. Tato epocha má být ve znamení lásky, společenské harmonie, vnitřní pohody, tělesného i duševního zdraví, sociální spravedlnosti, názorové syntézy a nebývalých rozmachů lidského ducha.

Program Hnutí je všeobsáhlý, aplikovaný na každou kulturně-sociální oblast. Inspiruje umělce všech oborů — literatury, hudby, výtvarnictví a pohybové kultury — ke tvoření hodnot, estetizujících mravní ideály a vše, co je dnes potřebné.

Ve filosofii zdůrazňuje hledání spojitosti nejrůznějších názorů, aby se našla mož-

nost synergie a společného úsilí ke všeobecnému dobru.

Technická revoluce nesmí ohrožovat život, musí být podřízena skutečným potřebám lidstva a její jednostranný pokrok je třeba dohnat pokrokem věd, zabývajícími se vším, co se týká člověka, jako je ekologie, medicína, psychologie, pedagogika a sociologie. Nesmírná pozornost se bude muset věnovat nejenom problémům, jak uklidňovat mysl člověka a ozdravovat jeho činnost, ale, a to především, jak v lidech vypěstovat lásku a vzájemné porozumění.

Vedle boje o správné životní prostředí by se měl dokončit i boj o správné prostředí pracovní. Příští matka nesmí být zatěžována škodlivou a namáhavou prací; nejlépe, když přestane vykonávat zaměstnání od zjištění těhotenství.

Rovnoměrně se vzrůstající svobodou podnikání je nutno rozvíjet radikální sociální reformy. Spokojenost každého, i toho nejposlednějšího a nejbezmocnějšího člověka musí být zásadním kritériem nového světa. Křesťané a stoupení jiných náboženství, jestliže tato hlásají dobro, se mají spojovat s nevěřícími, pokud je všechny spojují mravní cíle.

Jednání každého z nás má určovat tato triáda: 1. Pracuj na tom, abys byl lepší! 2. Rozdávej kolem sebe lásku! 3. Přeměňuj hmotnou skutečnost k dobrému!”

Prof. Matějka není jen novoidealistický filozof, ale je i teoretikem a praktikem demokratické mravní obrody, což by mělo být cílem každé integrální filozofie. Dokázal to svým vězněním a svým odborným dílem. Stačí jen uvést knihu: Boj o štěstí, Rousínov-Vyškov 1969.

Dr. K.

Jung durch Kunst. Picasso, wurde 91. Malte bis zum letzten Tag. Vier Frauen

BUNTE 31

Jung durch Erfolg: Petra Schürmann, 54. „Miß Welt“, seitdem immer oben

Nuda a armáda rudá

Jára Kohout

Pomalou se od nás vrací do Sovětského svazu slavná ruská armáda. Ačkoliv byli v Československu dlouho, vůbec se nepřizpůsobovali. Žili si po svém a sovětskaja duša zůstala sovětskoj dušoj. Krajinu okolo kasáren všude porubali. Vlhká půda hned tak neoschne. Pět kilometrů od místa pobytu nesmí být zem pět let vyrušována tím, že by se do ní něco zaseto. Co to ti vojáčkovi jedli a pili? Začalo se vyšetřovat. Několik komisí již ohlásilo, že do šesti let oznámí veřejnosti žaludeční tajnosti okupantů.

Odešli a na jedné cimfe zůstal jeden sovětský Playboy magazin. Nejsou v něm žádné obrázky. Žádné nahotinky. Jen na poslední straně je fotografie Lenina bez čepice. V jedné skříně se našlo 1954 sovětských hodinek s doporučením, že jsou lepší než švýcarské, protože jdou dvakrát tak rychleji než hodinky evropské. V jiné skříně se našlo 765 onucí upotřebených. Nic se nestalo, neboť deodorant byl po ruce. Deodorant — odsmařovač. Vojáci měli každý svoji všibijku, ale tu si ta skvělá armáda odvezla sebou. Také si ti charošije hoši odvezli mnoho cenných koberců, které znárodnili v Afghánistanu.

Vojáci v Milovicích neměli dvacet let co dělat, tak je sovětské vedení vyučilo na vynálezece.

Byl vynalezen strojek, který vyzauje paprsek a ten, když se namíří na parking meter, udělá z jedné hodiny dvě (made in Milovice).

Jeden bystrý Ukrajinec vynalezl auto, které pohání místo benzínu normální pouliční hluk.

Mnoho vojáků žilo v kasárnách s celejma velkejma rodinama a tak dva Gruzínci vynalezli nehlukný dětský kočárek (nehlukně novorozené by bylo lepší.) Za dvacet let byl v Milovicích vynalezen studený oheň — škrtněš sirkou a máš omrzliny. Unudění vojáci v Milovicích vypěstili Pesostrom — křížením psa a ovocného stromu, který nese ovoce, štěká a sám se v době sucha kropí.

Nedokončené nákresy na tyto vynálezy byly objeveny v kasárnách v Milovicích na půdě, chytře zabalené ve vixlajvantu.

Klub za starou Prahu dostal Evropskou cenu za ochranu památek, spojenou s odměnou 25.000 DM.

„Národní politika“ vychází měsíčně. List Československých křesťanů v zahraničí, založil 1969 a vydával do r. 1985 Miloš Svoboda. Vydává řídí a odpovídá Alžběta Svobodová. Redakce a administrace: Scharf-reiterplatz 12, 8000 München 90, BRD, Telefon: 089/690 36 88

„Moji hlupáci“

Cestovala jedna z četných studujících delegací Československem. Ukáží to, ukáží ono, a v jednom zemědělském podniku je upoutá také, že vedle fungl nového computeru má obsluhující velký, starý smaltovaný nočník. Když se ho někdo zeptá, proč tam ten nočník má, brozně se rozčílí a začne řvát: „To je můj nočník, a mohu si ho dát kam chci.“

Projedou samozřejmě Karlovy Vary, podívají se do Tater a při návštěvě kteréš z kanceláří OF je zase upoutá kolébka na pijáky, zarěšená vysoko u stropu. Padne nezbytná otázka, ale majitel kanceláře se opět rozčílí a začne řvát: „To je moje kolíbka, a já si ji mohu dát kam chci.“

Konečně se s delegací na závěr návštěvy loučí sám Havel, debata je srdečná, jsou tázání i na negativní dojmy, a tak to jeden z členů delegace nevydrží a postěžuje si na nevysvětlitelné chování těch dvou funkcionářů. President s úsměvem vysvětluje, že to jsou potíže růstu, že se učíme, a že konečně všude na světě se vyskytují hlupáci.

„Nu, namítne tazatel, ale když víte, že jsou to hlupáci, proč zastávají tak odpovědná místa?“ I rozčílí se president: „To jsou moji hlupáci, a já si je mohu dát kam chci!“

Zemská skupina Cyrilometodějské ligy v Kanadě, Václav Jiří Vostřez,
předseda, 18 Aintree Court, Hamilton, Ont., L8K 4R9, Canada.

Hamilton, 20. listopadu 1990.

Milí přátelé!

Již u příležitosti svatořečení Anežky Přemyslovny, před rokem v Římě, jsme veřejně prohlásili přání a svolání děkovné pouti krajanů z celého světa, po dosažení svobody národní a náboženské - snad v roce 1992 - do kolébky víry a kultury Slovanů: NA MORAVSKÝ VELEHRAD. Pán Bůh naše prosby vyslyšel a zajisté na přímluvu Matky Vítězné, Panny Marie i našich svatých patronů, konečně padly okovy utlačovatelů v naší Vlasti i v sousedních zemích Střední a Východní Evropy. Proto nyní doufáme, že plánovaná pouť krajanů ze zahraničí bude též za účasti národů naší Vlasti i národů sousedních. Tuto naši tužbu jsme projevili všem našim Otcům biskupům. Místní ordinář, metropolita moravský a arcibiskup olomoucký, nejdp. František Vaňák, vyslovil své potěšení k plánu svolání děkovné pouti na Velehrad a zbývá jen dojednat přesné datum konání (snad 5. července 1992?). Jemu též ponecháme vyhlášení této děkovné pouti a pozvání ostatním Otcům biskupům. My v zahraničí však už nyní organizačně připravujeme společné zájezdy poutníků. Superior Otců jezuitů na Velehradě, vdp. Josef Hladiš, S.J. (Stojanovo nádvoří č. 206, 68706 Velehrad, okr.: Uherské Hradiště. Tel. Uh. Hr. 711-30) nám též udělil svůj souhlas. Přímou na Velehradě však dosud nemají možnost ubytovat větší počet poutníků ze zahraničí. Proto jsme 30. června 1990 na Manifestačním sjezdu v Brně požádali o pomoc ČS. Orla (zajištění ubytování v okolí i místní dopravy). Tehdy jsme obdrželi ochotný příslib spolupráce (adresa: ČS. Orel, Jezuitská 7, 60200 Brno).

Máme dále naději, že před poutí na Velehrad v roce 1992, bude vybudován a posvěcen náš památník ve FATIMĚ. Učinili jsme tento slib Bohu ještě v době Mariánského roku, když jsme prosili o splnění fatimského poselství, aby Rusko bylo obráceno, a aby i naše Vlast získala svobodu. U Boha je všechno možné a my dnes uznáváme, že nadějný vývoj je úzce spojen s FATIMOU. Otec biskup Čechů v zahraničí, nejdp. J. Škarvada v Římě, jednal s rektorem poutního místa a tam by uvítali, kdybychom dali postavit první sousoší růžencových tajemství. Prosíme tedy Otce biskupa, aby z odborníků jmenoval výbor, který by tuto akci dokončil. Na fondu CML v Hamilton, Kanada, je z darů uloženo na tento účel, k 20.XI.1990: \$ 15.998.36. Další dary můžete poslat na výše uvedenou naši adresu (CML "Czech Altar Fund").

Ing. Pavel Nauman, předseda Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, nás požádal, abychom pro ně založili zvláštní fond, otevřením konta v bance zde v Kanadě, kde by se ukládaly dary "v tvrdé valutě". Funkcionáři CML o žádosti jednali a rozhodnutím z 13.XI.90 uznali za prospěšné jí vyhovět. 14.XI.90 bylo otevřeno neosobní konto v "Canadian Imperial Bank of Commerce", Hamilton na jméno "Marian Column in Prague Fund". Šeky s dary mohou být titulovány na jméno fondu, na CML v Kanadě, či na jméno funkcionáře s právem podpisu: Mr. V. Vostřez nebo Rev. J. Šach. (Potřebují-li dárce z Kanady danovou potvrzenku, musí jít peníze přes Misi sv. Vojtěcha, 464 Plains Rd. West, Burlington, Ont., L7T 1H2.)

14. října 1990 se konala VIII. národní pouť k PANNĚ MARIÍ V EXILU do Lisle, Illinois, U.S.A. Účastníci jednomyslně rozhodli požádat důrazně pražský výbor pro obnovu Mariánského sloupu, aby bylo užito této naší sochy P. Marie v Lisle - symbolu duchovní obrody exilu i národa.

VIII. národní pouť v Lisle se opět konala pod protektorstvím J. M. nejdp. Valentina Skluzáčka, O.S.B., býv. opata svatoprokopského, který celebroidal poutní mši sv. společně s dp. J. Sachem a zúčastnil se i odpoledního symposia. České kázání měl dp. Josef Sach (též sv. růženec a sv. požehnání) a zpěvy řídil dp. Odilo Crkva, O.S.B. Za spoluúcast děkujeme též dp. Karlu Kolkovi, O.S.B. a ct. br. Sebastiánu Kuhnovi, O.S.B. V modlitbách byli vzpomenuiti zemřelí spolupracovníci, zejména Ing. Václav Zolman z Chicago (zemřel právě v den pouti, 14. X. 90) a Rudolf Vágner z Toronto (básnickým jménem Vlastimil Jaroslavský, zemřel v červnu 90).

VIII. SYMPOSIUM NÁRODNÍ OBRODY v Lisle se konalo v klášterním kapitulním sále. Pořadatelem byla Stálá konference křesťanských veřejných pracovníků čs. exilu a moderátorem byl Václav J. Vostřez. Hlavní referáty přednesli:

Dr. Jiří V. ŘÍMEK z Ottawa, Ont.: "Svatořečení blahoslavené Zdislavy - záštita našich křesťanských rodin."

Dr. Ing. Josef ZOLMAN z Washington, D.C.: "Vývoj demokracie ve Vlasti po 17. listopadu 1989."

Očekáváme, že už příští rok přestane exil pro naši sochu P. Marie v Lisle a bude konečně umístěna na obnoveném sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Když by se snad tak ještě nestalo, zajedeme znovu do Lisle v druhou neděli v říjnu, 13. X. 1991.

2. června 1991 bude 39. národní pouť do SVATYNE MUČEDNÍKŮ V MIDLAND Ontario, Kanada (plní mše sv. o 11:00 hod. dopol.) a

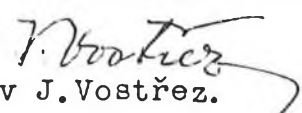
9. června 1991 bude pouť k SV. ANTONÍNU V CHATHAM, Ont., Kanada.

NOVÝ ŽIVOT, měsíčník Cyrilometodějské ligy pro kulturu a život z víry, vydávaný Křesťanskou akademií v Římě, bude nadále vycházet. Pro rok 1991 bude předplatné Can. dol 25.00 (letecký příplatek \$ 6.00). Při naší CML vedeme kartotéku odběratel z celé Kanady. Předplatné můžete nadále posílat našim prostřednictvím. Koncem tohoto roku končí vydávání STUDII. Prosíme o vyrovnání předplatných za minulá léta u těch několika čtenářů, kteří je dosud nevyrovnali.

KANADSKÁ OBLAST KŘESŤANSKÉ AKADEMIE V ŘÍMĚ měla v roce 1990 39 činných členů. Sekretář, dp. Petr Ovečka, S.J. v Římě, obdržel od každého čl. přísp. \$ 10.00. Byli to: Josef Broušek, Toronto, Ont.; Bruno Brun, Niagara Falls, Ont.; Emil Cmajdálka, Etobicoke, Ont.; Pavel Čech, Hamilton, Ont.; Dr. Tereza Černohorská, Edmonton, Alta; Dr. John D. Čipera, Ottawa, Ont.; Jaromír Dolák, Hamilton, Ont.; Ing. Vladimír J. Fejtek, Halifax, N.S.; František Fiala, Nepean, Ont.; MUDr. Vlasta Hájek, Toronto, Ont.; Richard Hanzlík, Toronto, Ont.; Marie Hanzlíková, Toronto, Ont.; Jiří Hořák, Durham, Ont.; Marie Korwinová, Ottawa, Ont.; Dp. Alois Křivánek, Dugald, Man.; Ing. František Liška, Vancouver B.C.; Dp. Josef Lukáš, Hodgeville, Sask.; Dp. Jiří Macenauer, Stoney Creek, Ont.; Ing. Jiří Maršálek, Burlington, Ont.; Helena Maršálková, Burlington, Ont.; Oldřich Müller, Vancouver, B.C.; Jaromír Navrátil, Maple Ridge, B.C.; Ing. Ivo Noga, Beaverlodge, Alta; Jan Novotný, New Westminster, B.C.; Josef Ondřich, Thamesville, Ont.; Dušan Pecher, Toronto, Ont.; Miloslav Rohel, Toronto, Ont.; Dr. Jiří V. Římek, Ottawa, Ont.; Josef Svatoň, Grand Valley, Ont.; Prof. Dr. Josef Svoboda, Burlington, Ont.; Dp. Josef Sach, Burlington, Ont.; Henry Svec, Blenheim, Ont.; Rudolf Vágner, Toronto, Ont.; Bedřich Večeřa, Etobicoke, Ont.; Zdeňka Večeřová, Etobicoke, Ont.; Václav J. Vostřez, Hamilton, Ont.; Zdeněk Zimmer, Hamilton, Ont.; Dobromila Zofchak, St. Catharines, Ont.; Ing. Rudolf G. Žalud, Toronto, Ont. - Čl. příspěvek pro rok 1991 zůstává \$ 10.00.

Požehnané Vánoce a Nový rok 1991 Vám přeji jménem výboru CML v Kanadě, chotí Česlavy i jménem svým

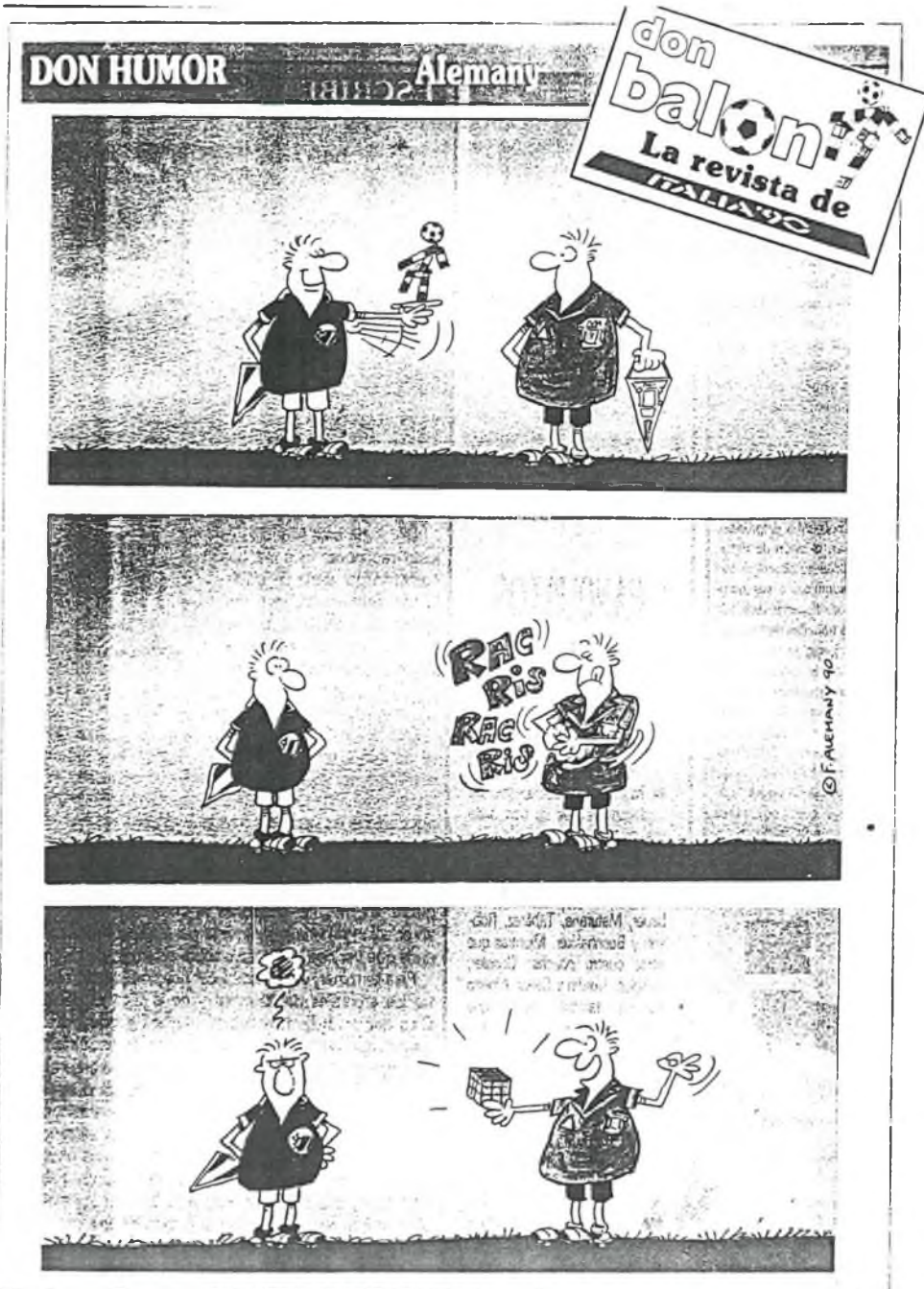
ZDAR BŮH ! Váš

Václav J. Vostřez.

Možná, že v době, kdy se rozhoduje o samém bytí či nebytí federace je bezpředmětné uvažovat o zvýšení našeho vlivu na Zakarpatskou Ukrajinu, ale vzhledem k očekávaným změnám v SSSR je problém našeho bývalého území podle mého názoru nanejvýš aktuální. Zakarpatská Ukrajina byla pevnou součástí první republiky. V r.1945 se stala /jako jiné západní oblasti dnešního SSSR/ součástí Stalinova impéria. Přes 45 let se téma znovunavrácení Zakarpatské Ukrajiny Československu považovalo za tabu, nanejvýš za utopii několika bláznů. Na konci roku 1990 se o možnosti navrácení území nejen mluví, ale tato možnost se již nejeví zdaleka jako utopie. Prvním předpokladem je samozřejmě rozpad SSSR, který je podle mého názoru nevyhnutelný.

Jednou ze samostatných zemí se poté jistě stane také Ukrajina. Bude to náš přímý soused. Pokud bude naše politika vůči SSSR /otázka emigrace občanů SSSR/ a poté vůči Ukrajině pružná a hlavně diferencovaná věřím, že bez pasu dojedeme ještě do roku 2000 až do Mukačeva. Diferenciací naší politiky se rozumí oddělení žádostí o azyl občanů Zakarpatské Ukrajiny /víme přece kudy vedla naše prvorepubliková hranice/ od občanů ostatní SSSR. Výhody pro občany Zakarpatské Ukrajiny musí být podstatné, aby byl vidět zájem z naší strany. Totéž se týká samozřejmě i našich krajanů z Volyně. Tuto politiku je nutné zečít uplatňovat okamžitě po uvolnění hranic SSSR. Naše snažení politické a lepší ekonomická situace ČSFR může přinést úspěch v podobě obnovení hranic první republiky. Pevně věřím v realnost této vize.

Milan Novák

VSECHNO JEDNOU ZACINA

Hudba: František Prošek
Text: Drahoš Čadek

Větší vzniknout
Z menšího jen může
Z kluka bude
Jednou přece chlap
Napřed poupě
Potom krásná růže
Atlas musí začít
První z map
Od počátku
Listujeme knížkou
Od základů
Dům se končí stříškou
Malou kapkou
Začne každý rok
Refrén
Všechno jednou začíná
Všechno má svůj start